

kun i disse korte Timer kunne faa de mangfoldige Sager ordnede, som de skulle have ordnede gennem Skiftekommissionen, og det gælder for mange af dem, at det kun er i dette Tidsrum, de kunne blive det. Jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at den højtærede Minister — jeg støtter mig i saa Henseende til tidligere Udtalelser af ham — ogsaa har Øjet aabent for, at dette er en Ulempe, som der er Grund til at afhjælpe. Jeg henstiller altsaa, om denne Bevilling ikke kunde give Anledning til, at dette skete.

Enevold Sørensen: Det er kun nogle ganske korte Bemærkninger om et ganske specielt Emne, jeg skal tillade mig at gøre til den højtærede Justitsminister. Paa Ændringsforslagslisten Nr. 245 staar der opført en Bevilling til forskellige Byggearbejder paa Flakkebjerg og Landerupgaard paa 100,000 Kr., deraf 86,900 til en Hovedbygning. Der er i Bilag 261 omtalt, at den nuværende Bygning paa Opdragelsesanstalten er aldeles ufyldstgørende, og at det er paatrængende nødvendigt, at man gaar over til en helt ny. Jeg vil kun sige, at de mørke Farver, der er malet med, ingenlunde ere for mørke, men at det i Virkeligheden er nødvendigt at forlade den nuværende Bygning, der jo kun er en gammel Hovedbygning af den Bondegaard, der i sin Tid blev kjøbt til Opdragelsesanstalten. Man har efterhaanden lappet og udvidet den paa forskellig Maade, men nu er det rent umuligt at gøre mere ved den. Da denne Bevilling imidlertid er enstemmig tiltraadt, skal jeg ikke opholde mig derved. Derimod hedder det i Skrivelsen, at Overbestyrelsen har — samtidig med at den gik over til nu at foreslaa Opførelsen af en ny Bygning — „maattet afvise forskellige af Anstaltens Forstander ønskede, videregaaende, om end i og for sig meget hensigtsmæssige Foranstaltninger“. Efter at Finansudvalgsbetænkningen er bleven afgivet, og det saaledes er blevet Offentligheden bekendt, hvad Indstillingen gik ud paa, er jeg bleven sat i Kundskab om, hvad det var for Henstillinger, der ere skete fra Anstalten, og særlig fra Anstaltens Forstander, men som Overbestyrelsen, uagtet den vel erkendte, at det var meget hensigtsmæssige Foranstaltninger, dog har ment at burde gaa bort fra, og jeg mener, at der var Anledning til nu i Tiden mellem 2den og 3dje Behandling at underkaste dette en ny Undersøgelse. Det, som man hovedsagelig ønsker, og lægger meget stærk Vægt paa

fra Anstalten, men som Overbestyrelsen ikke er gaaet ind paa, er et Dampanlæg til Indførelse af Centralopvarmning i denne Anstalt. Den ny Bygning, som der er Tale om at opføre, vil faa ca. 50 Ovne, og nu er det jo aabenbart, at en Centralopvarmning i denne Bygning vil repræsentere en meget betydelig Besparelse i Tid og Arbejde. Der er heller ikke Tvivl om, at det ogsaa vil repræsentere en betydelig Brændselsbesparelse og være langt mere økonomisk i en saadan Bygning, der ellers skal rumme 50 Ovne, at gaa over til Centralopvarmning ved Damp. Men nu kommer der ved denne Bygning ganske særlige Forhold til, som gøre, at man yderligere fra Anstaltens Ledelse og dens Forstanders Side har lagt betydelig Vægt paa en saadan Centralopvarmning. Af de ca. 100 Børn, som ere Elever paa Landerupgaard — efter sidste Beretning var der 108 — ere gennemsnitlig de 25 pCt. komne paa Anstalten efter at have forøvet Brandstiftelse en eller flere Gange. Det er dog ret øjensynligt, at det vil være upraktisk og uheldigt, at disse Drengene, som ofte have været flere Gange Brandstiftere, skulle omgaaes med disse Kakkellovne, skulle foretage Indfyring og senere Opfyring, og dertil kommer det rent psykologiske, at det virker uheldigt paa disse Drengene, som have haft denne Tilbøjelighed for Ildspaaesættelse, at skulle omgaaes blussende Ild og være med til at fyre op. Man mener derfor, at det i enhver Retning — ganske særlig ogsaa paa Grund af disse ejendommelige Forhold, at der er saa mange saadanne Elever paa Anstalten — vil være heldigt at gaa over til Centralopvarmning. En saadan Centralopvarmning vil samtidig kunne afgive Damp til Vadskeanstalten og ligeledes vil den repræsentere en betydelig Besparelse i Tid og Arbejde for Anstalten. Endelig nærer man paa Anstalten det Ønske — et Ønske, hvis Opfyldelse ganske vist kunde udskydes, naar kun Muligheden for en Gang at gennemføre det bliver skaffet til Veje nu, derved at et Dampanlæg blev gennemført — at gaa over til elektrisk Belysning paa Elevernes Opholdsstuer, Sovestuer, Sløjdlokaler og flere Steder. De samme økonomiske Grunde og de samme særlige Grunde, som talte for ikke at have Kakkellovne paa Anstalten, men Centralopvarmning, vil ogsaa tale for Indførelsen af elektrisk Lys. Selv om det ikke blev gennemført nu, var det dog muligt at faa det senere, naar man ved et saadant Anlæg tog Hensyn til, at Anlægget kunde drive en Damp-